

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Drago Nemeč

κατά

Δημοκρατίας της Σλοβενίας

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 2, σημείο 1, της οδηγίας 2000/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι φυσικό πρόσωπο το οποίο είναι κάτοχος άδειας ασκήσεως δραστηριότητας ως ανεξάρτητος βιοτέχνης πρέπει να θεωρηθεί «επιχείρηση» υπό την έννοια της διατάξεως αυτής, με αποτέλεσμα η συναλλαγή που πραγματοποιεί με τρίτον να αποτελεί «εμπορική συναλλαγή» υπό την έννοια της ίδιας διατάξεως, αν η συναλλαγή αυτή, παρότι δεν εμπίπτει στις δραστηριότητες στις οποίες αναφέρεται η εν λόγω άδεια, εντάσσεται πάντως στο πλαίσιο της ασκήσεως ανεξάρτητης οικονομικής ή επαγγελματικής δραστηριότητας διαρθρωμένης και διαρκούς, εναπόκειται δε στο αιτούν δικαστήριο να κρίνει το ζήτημα αυτό, λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των περιστάσεων της συγκεκριμένης υποθέσεως.
- 2) Η οδηγία 2000/35 έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει εθνική ρύθμιση, όπως το άρθρο 376 του *Obligacijski zakonik* (ενοχικού κώδικα), η οποία προβλέπει ότι οι ληξιπρόθεσμοι αλλά μη καταβληθέντες τόκοι υπερημερίας παύουν να τρέχουν εφόσον το ποσό τους ανέλθει στο ποσό του κεφαλαίου.

⁽¹⁾ ΕΕ C 302 της 14.9.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 14ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση της Commissione Tributaria Regionale di Roma (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Mercedes Benz Italia SpA κατά Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Roma 3

(Υπόθεση C-378/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Φόρος προστιθεμένης αξίας — Οδηγία 77/388/ΕΟΚ — Άρθρο 17, παράγραφος 5, τρίτο εδάφιο, στοιχείο δ' — Πεδίο εφαρμογής — Εφαρμογή αναλογίας εκπτώσεως του φόρου προστιθεμένης αξίας που επιβάρυνε την απόκτηση του συνόλου των αγαθών και υπηρεσιών που χρησιμοποιούνται από τον υποκείμενο στον φόρο — Παρεπόμενες πράξεις — Χρησιμοποίηση του κύκλου εργασιών ως δείκτη)

(2017/C 046/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Commissione Tributaria Regionale di Roma

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Mercedes Benz Italia SpA

κατά

Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Roma 3

Διατακτικό

Κατ' ορθή ερμηνεία, το άρθρο 17, παράγραφος 5, τρίτο εδάφιο, στοιχείο δ', και το άρθρο 19 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, δεν αντιτίθενται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση και σε εθνική πρακτική, όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, οι οποίες επιβάλλουν σε υποκείμενο στον φόρο:

- την υποχρέωση εφαρμογής επί του συνόλου των αγαθών και υπηρεσιών που αυτός έχει αποκτήσει αναλογίας εκπτώσεως βασιζομένης στον κύκλο εργασιών, χωρίς να προβλέπουν μέθοδο υπολογισμού βασιζόμενη στη φύση και στον πραγματικό προορισμό εκάστου των αγαθών και εκάστης των υπηρεσιών που αποκτήθηκαν και αντικατοπτρίζουσα αντικειμενικώς το πραγματικό μέρος των δαπανών που είναι καταλογιστέο σε εκάστη των φορολογούμενων και μη φορολογούμενων δραστηριοτήτων, και

- την υποχρέωση αναφοράς στη σύνθεση του κύκλου εργασιών του για τον προσδιορισμό των πράξεων που δύνανται να χαρακτηρισθούν «παρεπόμενες», υπό τον όρον ότι κατά τη σχετική αξιολόγηση λαμβάνονται ομοίως υπόψη η σχέση των πράξεων αυτών με τις φορολογούμενες δραστηριότητες του εν λόγω υποκειμένου στον φόρο και, ενδεχομένως, ο βαθμός κατά τον οποίον οι πράξεις αυτές συνεπάγονται χρησιμοποίηση αγαθών και υπηρεσιών για τα οποία οφείλεται ΦΠΑ.

(¹) EE C 337 της 12.10.2015

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 15ης Δεκεμβρίου 2016 [αιτήσεις του Cour administrative (Λουξεμβούργο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Noémie Depesme, Saïd Kerrou (C-401/15), Adrien Kauffmann (C-402/15), Maxime Lefort (C-403/15) κατά Ministre de l'Enseignement supérieur et de la Recherche

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-401/15 έως C-403/15) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Δικαιώματα των εργαζομένων — Ίση μεταχείριση — Κοινωνικά πλεονεκτήματα — Οικονομικό βοήθημα για ανώτατες σπουδές — Προϋπόθεση υπάρξεως δεσμού γονέα-τέκνου — Έννοια του «τέκνου» — Τέκνο του συζύγου ή του καταχωρισμένου συντρόφου — Συμβολή στη συντήρηση του εν λόγω τέκνου)

(2017/C 046/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour administrative

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Noémie Depesme, Saïd Kerrou (C-401/15), Adrien Kauffmann (C-402/15), Maxime Lefort (C-403/15)

κατά

Ministre de l'Enseignement supérieur et de la Recherche

Διατακτικό

Το άρθρο 45 ΣΛΕΕ και το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 492/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2011, που αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων στο εσωτερικό της Ένωσης, έχουν την έννοια ότι με τον όρο «τέκνο μεθοριακού εργαζομένου», το οποίο δύναται να απολαύει εμμέσως των κοινωνικών πλεονεκτημάτων που προβλέπει η διάταξη αυτή, όπως είναι η χρηματοδότηση σπουδών την οποία παρέχει κράτος μέλος στα παιδιά των εργαζομένων που ασκούν ή άσκησαν τη δραστηριότητά τους στο κράτος αυτό, δεν νοείται μόνον το τέκνο το οποίο συνδέεται με τον εργαζόμενο αυτόν με δεσμό γονέα-τέκνου, αλλά επίσης το τέκνο του συζύγου ή του καταχωρισμένου συντρόφου του εν λόγω εργαζομένου, εφόσον ο εν λόγω εργαζόμενος συντηρεί το τέκνο αυτό. Η τελευταία ως άνω απαίτηση προκύπτει από πραγματική κατάσταση, την οποία εναπόκειται στη διοίκηση και, εν ανάγκη, στον εθνικό δικαστή να εκτιμήσει, χωρίς να χρειάζεται να προσδιοριστούν οι λόγοι αυτής της συμβολής ή να αποτιμηθεί το ακριβές ύψος της.

(¹) EE C 302 της 14.9.2015.